కథానిక:

పచ్చబంగి

శ్రీమతి ఇల్లిందల సరస్వతీదేవి

ఆ ఉదయమే నాగవల్లి పూనానుండి తిరిగి తండ్రిదగ్గరకు వచ్చింది. నాగపూరు యూనివర్సిటీ ఇంటరు పరీక్ష తప్పిపోయిన తరువాత నాగవల్లి చాలా క్రుంగిపోయింది. ఆమె తనువల్లిక పచ్చదనము కోలుపోయినది. ఎప్పుడూ ఒకటే విచారము! పరీక్ష తప్పిపోవటము ఎంత అవమానకరమైన విషయము! ఆమె ఎన్నో కలలను గన్నది. తాను మొదటితరగతిలో ఉత్తీర్ణురాలవుతుందనీ - ప్రథమురాలుగానే రావచ్చుననీ - తోటి విద్యార్థులూ అధ్యాపకులూ తనను ఎంతో అభినందిస్తారనీ ఎన్నో ఆలోచనలు పరీక్షఇచ్చిన దగ్గరనుండి ఆమెహృదయములో కెరటములు లేస్తూనే వచ్చాయికాని... ఏమిలాభము! ఆమె ఆశలన్నీ పరీక్షాఫలితాలువార్తాపత్రికలలో వెలువడిననాడు - ఆమె నంబరు అందులో కనబడకపోవటముతో-అటుగంటిపోయినవి!

ఆమె గదిలోనుంచి బయటికి రాలేకపోయింది. తన ముఖము ఎవరికీ చూపలేకపోయింది.

ఆమెకు అహర్నిశలూ అదే దిగులూ విచారమూను. మనసు మళ్ళించుకోవాలని ఎన్నో పుస్తకాలు చదివిచూసింది, చెల్లెళ్లకు తమ్ముళ్లకు బట్టలుకుట్టూ...వాళ్ళకు చదువుచెప్పాలని ప్రయత్నించింది. కాని ఆమెకు ఏదీ సాధ్యముకాలేదు.

ఆమెతండ్రి వరదరాజు ఆమెతోపాటు పరీక్షపోయినందుకు విచారపడ్డాడు. ఆమె ఆవిధంగా అన్నమూ నీళ్లూ వర్జించి చింతాభరములో మునిగిపోవటము చూడలేక నాలుగు నెలలపాటు మేనమామ దగ్గర పూనాలో ఉంటే కాస్త ఉత్సాహముగా ఉంటుందన్న ఉద్దేశ్యముతో నాగవల్లిని పంపించాడు.

పూనావెళ్ళిన రెండుమూడు దినాలపాటు క్రొత్తక్రొత్తగా ఉన్నా తరువాత ఆఊళ్ళో నాగవల్లికి బాగానే ప్రొద్దుజరిగింది. మేనమామ, అత్తయ్య ఆమె మేధస్సుకు విశ్రాంతి లేకుండా చేశారు. పగలు మేనత్తతో గృహకృత్యాలలో పాల్గొనేది. సాయంత్రము అయిదు కాగానే మేనమామ ఆఫీసునుంచి వచ్చి ఇద్దరినీ బయటికి తీసుకొనివెళ్లేవాడు. ఇటుఅటు తిరిగి మెల్లగా సినీమాకు చేరుకునేవారు. రాత్రి ఏపదిగంటలకో ఇల్లుచేరుకొని భోజనానంతరము, చూసివచ్చిన సినీమాలనుగురించి, పార్కులనుగురించి చర్చిస్తూ నిద్రపొయ్యేవారు.

అక్కడఉన్న నాలుగు నెలలలో నాగవల్లి ఆరోగ్యము బాగా అభివృద్ధిపొందింది. ఆమె తనూలత నవనవలాడ జొచ్చినది. మనిషిలో ఎప్పటివలె మంచి ఉత్సాహము కలిగినది. తప్పిపోయిన ఆమె పరీక్షసంగతి క్రమేణ మరచింది.

కొత్తగా తమ్ముడుపుట్టినట్లు ఉత్తరము వచ్చేవరకు ఆమెకు ఇంటిధ్యాసే కలుగలేదు. ఆమెమనసు తిరిగి గృహోన్ముఖమై తలిదండ్రులమీదికి చిన్న చెల్లెళ్ల తమ్ముళ్లమీదికి మరలింది.

బారసాలకు రమ్మని బావమరదికి వరదరాజు ఉత్తరము వ్రాశాడు. మేనమామకు సెలవుదొరకలేదని నాగవల్లి ఒక్కతే ప్రయాణమయి వచ్చింది.

కొత్తపాపముచ్చట తీరిన తరువాత తిరిగి కాలేజీ-చదువుమాట ఎత్తుతుందేమోనని వరదరాజు అనుకున్నాడు. కాని నాగవల్లి ఆమాటే తలపెట్టలేదు. పూనానుండి తెచ్చుకున్న పుస్తకాలతోటీ-అత్తయ్యదగ్గర నేర్చుకున్న వింతవింత అల్లికలతోటీ కాలక్షేపము చేస్తున్నది.

* * *

అవి హైదరాబాదు స్టేటుకాంగ్రెసుమీద ప్రభుత్వము ఆంక్షపెట్టిన దినాలు. నాయకుల నియంతృత్వముక్రింద చాలామంది ప్రభుత్వశాసనాన్ని ఉల్లంఘించి కారాగారశిక్షను పొందారు. చీమలబారువలె ఎడతెగకుండా కొంతకాలము జట్టులజట్టులుగా కాంగ్రెసువాదులు జైలుకు వెళ్లితేనేగాని కాంగ్రెసుబలము ప్రభుత్వానికి తెలియదని, నాయకులు ప్రజలలో చాలా తీవ్రముగా ప్రబోధమూ ప్రచారమూ కావించి సంచలనము కలిగిస్తూ వచ్చారు. అయితే ఇదంతా రహస్యంగానే జరుగుతూ వచ్చినది.

ఈ జట్టులలో కూడా పేరుపొందినవాళ్లు వచ్చినట్లయితే కాంగ్రెసుకు విలువ ఎక్కువగా ఉంటుందనీ, పెద్దలలోనే కొంతకదలిక కలిగించాలని ఆ సంఘములోని యువకబృందానికి అభిప్రాయము కలిగింది. స్వాతంత్ర్యసమరములో నాయకులనబడేవారు ముందుగా నడుముకట్టి బయలుదేరవలెనని యువకులు పట్టుపట్టారు. "మీరు ఫలానారోజున బయలుదేరవలసినది" నిఆకాశరామన్న ఉత్తరాలు వ్రాయటమూ కొంతమందిస్త్రీలచేత ప్రబోధము చేయించటమూ ప్రారంభించారు.

తీవేళములేని కార్యకర్తలూ, పూర్వాపరాలను ఆలోచించిన లౌకికులూ వీటినేమీ లక్ష్యము చేయలేదు.

ఉప్పొంగిపోతున్న ఉత్సాహముతో యువకబృందము కొంతమందిస్త్రీలను సమావేశపరచారు. అందరూ కలిసి ఒక తీర్మానము చేశారు. ఒక చీరె నాలుగేసి గాజులు పచ్చటి కాగితములో చుట్టి దానికి ఎర్రటి బొట్టుపెట్టి, వరపట్టికలో ఉన్న సంఖ్యకు సరిపడే బంగీలను తయారుచేయించారు. మరునాడే చిరునామాదారులకు అందచేయాలని సంకల్పించి తగు ఏర్పాట్లు చేశారు.

మరునాడు ఉదయము ఏడుగంటలకల్లా రెండు మోటార్లలో స్త్రీజనము బయలుదేరింది. ఉత్సాహవంతులయిన విద్యార్థులు కొందరు ఈ సంఘములో చేరటము చూసి నాగవల్లికూడా చేరి పచ్చబంగీతో బయలుదేరింది.

నిర్దేశించిన ఇంటికి వెళ్లటము, చిరునామాదారుని పిలిచి ఆ బంగీ చేతుల్లో పెట్టటము, ఆ బంగీఏమిటో వారు తెలుసుకొనేలోపలనే 'నమస్తే' అంటూ సెలవు పుచ్చుకుని కారు ఎక్కటము, ఈవిధంగా తొమ్మిది పదిగంటలయేసరికల్లా అందరిపనీ పూర్తిఅయి నాగవల్లి ఒక్కతే మిగిలిపోయింది.

సుమారు తొమ్మిదిన్నరగంటలకు ఆమెవంతువకు వచ్చిన ఇంటిముందర కారు ఆగింది. నాగవల్లి దిగి చీరె సవరించుకుంటూ లోపలికి వెళ్లింది. బయట వరండాలో కళ్లజోడు ధరించిన ఒక యువకుడు కుర్చీలో కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటున్నాడు.

నాగవల్లికి అతడు యజమానిగా తోచలేదు. కాని ఆమెసంకల్పము యజమానికే స్వయముగా యివ్వాలని. కనుక 'వారిని పిలువండి' అని ఆ యువకుని ఉద్దేశించి అన్నది.

"లోపల మాట్లాడుతున్నారు. మీరు కూర్చోండి వారు వస్తారు" అంటూ ఆ యువకుడు కుర్చీ చూపించాడు.

నాగవల్లి మర్యాదగా 'సరే'నని కూర్చున్నది. కాని ఆమెకు ముళ్లమీద కూర్చున్నట్లుగా ఉంది. ఎంతో పని ముందుపెట్టుకొని ఊరికే కూర్చున్నట్లుగా తోచింది. కాని యజమాని వచ్చేవరకూ కూర్చోవలసిందేనని నిశ్చయించుకున్నది కనుక ఎప్పుడు ఆయన వస్తాడా - ఎప్పుడు బంగీ చేతులో పెట్టానా అని ఎదురుతెన్నులు చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది.

ఇంతలో 'ఆ బంగీ ఏమిటండీ' అని సామాన్యకౌతూహలంతో ఆ యువకుడు ప్రశ్నించాడు.

దానితో నాగవల్లిఅమాయకహృదయము ఉద్రేకించి ఆవేశపూరితమయి, "కాంగ్రెసు శంఖారావములు చెవినిబడిన తరువాతకూడా, త్యాగముచేసి సమరములో పాల్గొనని నాయకులకు ఈ బంగీలను బహుమానముగా ఇస్తున్నాము. ఇందులో ఒక చీరె గాజులజత ఉన్నాయి. సౌభాగ్యలక్షణమైన పసుపుకుంకుమచిహ్నాలుగల ఈ బంగీలను స్వీకరించి ఆడదానివలె వాటిని ధరించి ఇండ్లలోనే ఉండమని మా సలహా." అంటూ జేవురించిన ముఖమును చేతిగుడ్డతో అద్దుకున్నది.

ఆ యువకునికి మొదట ఆశ్చర్యమూ, తరువాత ఆపుకోలేని నవ్వూ కలిగాయి.

"స్త్రీ అబల కాదు, పురుషునితో అనేద విషయాలలోనూ పోటీ చేయగలదని సంచలనము జరుగుతూఉన్నది కదా. స్త్రీజాతి బాగా ఉన్నతస్థితికి వచ్చినట్లుగా మీ ఉన్నిమీ విద్య చెప్తూనేఉన్నాయి. అట్లాటింకి ఈరోజుల్లో స్త్రీలు ధరించే చీరెలలోనూ గాజులలోను అబలాత్వమెక్కడున్నదండీ? అందులో - స్త్రీలే స్వయముగా పురుషులకు ఇవ్వటములో - మీ స్త్రీజాతిని మీరే చిన్నచూపు చూస్తున్నారేమో నని నాకు తోస్తున్నది. బాగా ఆలోచించారా?" అంటూ వచ్చేనవ్వును పెదవులతోనే అణచిపెట్టాడు.

సన్నగా పొడుగ్గా ఉన్న నాగవల్లితను వల్లిక జార్జెటుచీరెతో అలంకరింపబడి ఉన్నది. కనుబొమలకు నల్లటిరంగు - పెదవులకు ఎర్రరంగు వేసుకున్నది. చెంపలకు గులాబిరంగు పూసుకున్నది. పులిగోళ్లవలె దీర్ఘములైన ఆమెచేతిగోళ్లు ఎర్రటిరంగుతో - గోరింటాకును పెట్టుకొని కడుక్కున్నట్లుగా ఉన్నాయి. ఎత్తుమడమల కాలిజోడు ధరించటమువల్ల ఆమె మరింత పొడగరిగా చూపరులకు కనబడుతున్నది. ఆమెతనవల్లిక ఆ యువకుడు వేసిన అడ్డుప్రశ్నవల్ల రోషముతో ఊగిపోసాగింది.

ఈ అధునాతననవోఢను చూసి - ఆమె తలపెట్టిన కార్యమును చూసి యువకుడు తిరిగి నవ్వటము మొదలుపెట్టాడు.

నాగవల్లికి రోషము ఎక్కువ కాజొచ్చి

(33 వ పేజీ చూడుడు)

పచ్చబంగీ

(18 వ పేజీ తరువాయి)

నది. తక్కినవాళ్లంతా చిరునామాదారుడు లేకపోయినా ఎవరికో ఒకరికి యిచ్చివేసి వాళ్ల పనిని త్వరలో ముగించుకున్నారు. కాని తాను వాళ్లవలె సుభావంగా బంగీ యిచ్చివేసి రావటముగాని, లేక యింకెవరి కయినా యివ్వటముగాని చేయదలచుకో లేదు. తాను వచ్చినది నాయకులకు వీరావేశము కలిగించటానికీ-ఉద్రేకము కలిగించటానికీను. ఆవిషయములో ముందువెనకలు చూడదలచుకో లేదు. ఆమె తనధోరణిని ఏ మాత్రమూ తగ్గించుకోకుండా "వస్తే ఈ క్షణములో బయటికిరండి. లేకపోతే యిందులో ఉన్నవిధరించండి." అంటూ చెమర్చిన ముఖమును మరొకసారి చేతిగుడ్డతో అద్దుకొన్నది.

యువకునికి నవ్వాగటమే లేదు!

"చీరె గాజులు ధరించిన స్త్రీలు పురుషులకంటె ఏమి తక్కువ? అన్నిటిలో మిన్నగానే ఉన్నారు కదండీ" నడుమనడుమ నవ్వుతూ-ఒక్కొక్క మాటా అన్నాడు.

ఆమె ఈ మాటలలోని అర్థము గ్రహించే స్థితిలో లేదు!

'ఇతడెవరూ......అడ్డుప్రశ్నలు వేస్తూ తనను నిలవదీసి అడగటానికి?' కోపాగ్నితో ఆమెదేహము ఒక్కసారి భగ్గుమన్నట్లయింది.

"ఈ బంగీలో ఉన్న వస్తువులను ధరించటానికి మీరే అర్హులుగా కనబడుతున్నారు. మీరే వీటిని ధరించండి" అంటూ ఆ బంగీని ఆ యువకునిమీదికి విసరివేసి, చరచరనడచి వెళ్లి పోయింది నాగవల్లి.

ఆ యువకుని నవ్వు కారు బయలుదేరే వరకు నాగవల్లి చెవులలో రింగురింగుమంటూ ప్రతిధ్వనిస్తూనే ఉన్నది.

* * *

నాగవల్లి వరదరాజుకు ప్రథమపుత్రిక. కుమార్తె చదువు నిలిపివేయగానే మంచి సంబంధమొకటి చూసి వివాహము చేయవలెనని సంకల్పించాడు.

లగ్నబలము లేకనో ......కళ్యాణరేఖ బయటపడకనో...ఏసంబంధమూ నచ్చక... నచ్చినది కుదరక......రెండుసంవత్సరాలు మనస్సు స్థిమితము తప్పి విసిగి వేసారి పోయాడు.

ఒక స్నేహితుడు ఏదో పనిమీద వచ్చి వరదరాజు కోరినమీదట ఒక సంబంధము చూపించి వివరాలు తెలిపిపోయినాడు. వరుడు ఎం. ఏ. యల్. యల్. బి. ప్యాసయినాడట. రూపము చూడతగ్గదేనట. వరదరాజు వెంటనే వెళ్లి పెండ్లికుమారుని చూసి వచ్చి వధూవరుల మాపులకు ఏర్పాటు చేశాడు. వారిద్దరూ ఒకరికొకరు నచ్చినట్టుగానే ముసిముసినవ్వులు నవ్వారు. అంతా సమ్మతించారు. కొద్దిగా ఉన్న భూవసతి వరసిర్ణయానికేమీ అడ్డురాలేదు. వెంటనే జాతకాలు చూసి సిద్ధాంతులు ముహూర్తమేర్పాటుచేశారు.

సూత్రధారణ అయినతరువాత వధూవరులను లోపలికి తీసుకొనివెళ్లి ఫలహారము పెట్టున్నారు. అంతలో పెండ్లికొడుకు చెల్లెలు.

"అన్నయ్యా కళ్లజోడు తీసి యింకెంతసేపు కూర్చుంటావు? తలనొప్పి రాదూ? నేను తీసుకొనిరానా?" అంటూ అతని దగ్గరకు వచ్చి కూర్చున్నది. ఆమె అన్నకు ముద్దుచెల్లెలు కావటమువల్ల అతనిని ఒక్క క్షణమైనా ఇతరులతో మాట్లాడనియ్యదు. అన్నిటికి తానే ముందుగా సిద్ధమయ్యేది.

అతడు వధువు నొకసారి ఆపాదమస్తకమూ తిలకించి—చెల్లెలివైపు తిరిగి, 'ఇస్స్' అంటూ ముక్కుమీద వేలుపెట్టి నివారించాడు.

నాగవల్లి వరునిముఖము చూచి అర్థము కాక, తలవంచుకున్నది.

"అరుణా! నా చిన్నసంచి ఒక్కసారి తెచ్చి యిస్తావూ మంచిదానవుకదూ. ఒక్క క్షణములో తీసుకొని రావాలి." అంటూ చెల్లెలిని పంపాడు దానికోసము.

సంచిని పట్టుకొని మూడుఅంగల్లో అరుణ అన్నను చేరింది. పెండ్లికొడుకు సంచిలో ఉన్న వస్తువుతీసి వధువు చేతికిస్తూ,

"మీరే వీటిని ధరించటానికి అర్హులంటూ నీవు ఆనాడు నాకు బహుమానము చేసిన పచ్చబంగీ యిదిగో. ఈ శుభసమయాన నేను ధరించినా...పోనీలే...ప్రేమపూర్వకముగా నీకు తిరిగి బహుమానము చేస్తాను. తీసుకో" అన్నాడు ఆమెముఖము చూస్తూ.

నాగవల్లి తెల్లబోయింది. దానిని చూడగానే ఆమెకు ముచ్చెమటలు పోసినవి.

మూడు సంవత్సరాలనాడు నాయకులకు బహుమానాలుగా పంపిన పచ్చబంగీలవి!

"మీరు...మీరు...కళ్లజోడు ధరించిన ఆ యువకులా!" అంటూ రెండుచేతులతో ముఖముదాచుకొన్నది నాగవల్లి.

ఆనాడు నిలువెల్లా ఆమెను రోషపూరితను కావించిన ఆ యువకుని నవ్వు...నేడు నాగవల్లిని నిలువెల్లా లజ్జింపచేసినది.

అంతా సరిగా జవాబు పంపు ప్రతి పోటీదారుకు మొదటి బహుమతితోపాటు రు.50/- అదనముగా యివబ్వడును.

గవర్నమెంటు రిజిష్టర్డు నెం 1163.
అంతా సరైన జవాబుకు రు 5000/-
మొదటి రెండు నెంబర్లు సరిగా వుంటే రు 3,000/-
ఎక్కువ ఎంట్రీలకు రు. 2000/-

ముగింపు తేది 4-3-1950
ఫలితములు : 13-3-1950

రు 10,000 గ్యారంటి

14

ఈ నాలుగు గదులలో 2 మొదలు 5 వరకు అంకెలు వాడి. మొత్తము 14 వచ్చునట్లు చేయవలెను. ఒక అంకె ఒకేసారి వాడవలెను.

కరెక్టు సొల్యూషను మద్రాసు, ప్రీమియర్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్‌లో డిపాజిటు చేయబడినది. ప్రవేశరుసుము : సింగిల్ ఎంట్రీ రు 1-0-0. 12 ఎంట్రీలురు. 10/-

రూల్సు : సాదా కాగితంమీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనను పంపవచ్చును. మీ పేరు. అడ్రెసు అంకెలు విడి అక్షరములలో వ్రాయవలెను. ఎం. ఓ. రశీదులు, ఐ. పి. ఓ. లు ఎంట్రీలతో పంపవలెను. అన్నివిషయములలో మేనేజరుతీర్పు ఖాయము, న్యాయబద్ధమైనది. కాంపిటీషన్ గురించి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు జరుపబడవు. ఫలితములకు 4 అణాలు పంపుడు. ఇతర రూల్సు మామూలు.

కాంపిటీషన్ నెం. 1 **మాంటికార్లో** (A. W.)

భగత్ మంజిల్, సెంబుదాస్‌వీధి, మదరాసు 1.